

ควรผูกมัด หรือควรกลับใจ ?

“ท่านละทิ้งรูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเที่ยงแท้”

1 เรสะโลนิกา 1:9

การผูกมัด

มีความสับสนพอสมควรท่ามกลางคริสเตียนว่า ควรจัดการอย่างไรกับอดีตที่เคยเกี่ยวข้องกับรูปเคารพ พิณญาณชั่ว หรือ ศาสนาเดิม

มีทัศนคติที่สนับสนุนให้คริสเตียนค้นอดีต เพื่อสำรวจว่าเคยมีความเกี่ยวข้องกับรูปเคารพ ฯลฯ อย่างไรบ้าง แล้วจัดให้มีการอธิษฐานเพื่อผูกมัดอิทธิพลของสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ โดยมีความเชื่อว่า ถ้าคริสเตียนไม่จัดการเช่นนี้เขาจะไม่เป็นอิสระและจะมีปัญหาในการเติบโตชีวิตคริสเตียนของเขา

ทัศนคติดังกล่าวมีปัญหาสองอย่าง ...

1. เป็นความเชื่อที่เอียงมาในเชิงจิตอะลิสซึม (dualism) ที่เชื่อว่าโลกอยู่ภายใต้อำนาจสองอำนาจ อำนาจดี (พระเจ้า) และ อำนาจชั่ว (ซาตาน) ซึ่งสองอำนาจกำลังต่อสู้กันมีความเท่าเทียมกันและเราไม่แน่ใจว่าใครกำลังชนะ ความเชื่อในลักษณะนี้ไม่ใช่ความเชื่อของคริสเตียน สดุดี 62:11 กล่าวว่า “พระเจ้าตรัสครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยินอย่างนี้สองครั้งแล้ว ว่าฤทธิ์านุภาพเป็นของพระเจ้า” ต้นกำเนิดของฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นคือพระเจ้าเท่านั้น เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้าง สิ่งอื่น ๆ ทั้งสิ้นเป็นสิ่งที่ถูกสร้างรวมทั้งมารซาตาน เพราะฉะนั้นแม้แต่อำนาจที่ซาตานใช้ในทุกวันนี้ก็มาจากพระเจ้า หากพระเจ้าหยุดให้อำนาจมารก็จะหมดไปทันที ซึ่งพระเจ้าได้กำหนดวันแล้วที่จะหมดไปดังนั้น และเท่าที่เรารู้เห็นจากพระธรรมโยบ มารยังต้องขออนุญาตจากพระเจ้าก่อนใช้ (โยบ 1:6-12)
2. ปัญหาที่สอง ทัศนคติกล่าวเป็นการลดคุณค่าของงานที่สำเร็จแล้วที่ทางเขนของพระเยซู โครโลสี 2:15 กล่าวว่า “พระองค์ทรงปลดพวกภูตผีที่ครอบครองและพวกภูตผีที่มีอำนาจ พระองค์ทรงประทานพวกมันอย่างเปิดเผย และมีชัยชนะเหนือพวกมัน โดยทางกางเขนนั่น” เมื่อพระองค์ทรงร้องที่กางเขนว่า “สำเร็จแล้ว” (ยอห์น 19:30) สิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สำเร็จนั่นคือชัยชนะต่อมารซาตาน คริสเตียนควรยืนอยู่ในชัยชนะของพระเยซู ไม่ใช่ออกไปต่อสู้กับมาร ขอสังเกตว่า ยากอบ 4:7 ในต้นฉบับภาษากรีกไม่ใช่ “ต่อสู้กับมาร” แต่เป็น “ต่อต้านมาร” หมายความว่าคริสเตียนต่อต้านมารโดยสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดโดยอาศัยอยู่ในความจริงที่พระเยซูทำไว้แล้ว โดยโฟกัสที่พระเยซู ไม่ใช่โฟกัสกับมาร หรือกับพิณญาณชั่ว หรือกับความเกี่ยวข้องของเราในอดีต

การกลับใจ

พระคัมภีร์ไม่ได้สนับสนุนให้คริสเตียนผูกมัดสิ่งเก่า แต่พระคัมภีร์สนับสนุนให้คริสเตียนกลับใจจากสิ่งเก่า ๆ แท้ที่จริงแล้ว ควรเกิดขึ้นเมื่อเชื่อแต่แรก หลายครั้งในพระธรรมกิจการเราอ่านถึงการกลับใจที่ควบคู่กับความเชื่อ แต่ในบริบทของเรา ส่วนมากคนมาเชื่อโดยไม่ได้ออกกลับใจ เพราะฉะนั้นจะไม่ผิดถ้าคริสเตียนจะระลึกถึงความเกี่ยวข้องของเขาในอดีตกับสิ่งเช่น รูปเคารพ พิณญาณชั่ว เวทมนต์ไสยศาสตร์ หมอดู เครื่องรางของขลัง ฯลฯ เพื่อจะสารภาพปฏิเสธและหันกลับจากสิ่งเหล่านี้ และเพื่อขอบคุณพระเจ้าสำหรับชัยชนะของพระเยซูต่ออิทธิพลของสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ ทั้งที่ทำได้ และที่จำไม่ได้ เช่นเดียวกับคริสเตียนชาวเมืองเรสะโลนิกาที่ได้ “ละทิ้งรูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และ

เที่ยงแท้” (1 เธสะโลนิกา 1:9) และเช่นเดียวกับผู้เชื่อที่เมืองเอเฟซัส “มีหลายคนที่ยืนยันแล้วมาสารภาพและเปิดเผยพฤติกรรมของพวกเขา และหลายคนที่ใช้เวทมนตร์คาถาเอาตำราของพวกเขาเผาไฟเสียต่อหน้าคนทั้งปวง ตำราเหล่านั้นคิดเป็นเงินมีราคาถึงห้าหมื่นเหรียญเงิน” (กิจการ 19:18 - 19)

คริสเตียนจึงควรมั่นใจในฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์ และในชัยชนะของพระองค์ที่สำเร็จแล้วที่กางเขน ควรกลับใจจากอดีตและพึ่งในพระเยซูคริสต์ ยอมรับพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือชีวิต แล้วโฟกัสที่พระองค์ต่อไปโดยเชื่อวางใจในพระองค์ อิทธิพลของอดีตจึงโมฆะไป